

ти познаваше и обичаше. – Но ако ти престанеш да бъдеш искрен, да ѝ пишеш винаги, когато ти се иска, и всичко, каквото ти се иска; ако почнеш да се въздържаш и да бъдеш подозрителен и церемонен, – тогава и в нейната глава ще почнат да се въдят такива мисли, като в твоята, и всичко хубаво ще иде по дяволите.

Душите са пристигнали вече навярно в София. Така ми се искаше да ти пратя по него нещичко, макар най-дребно, – за спомен, но в последния момент ми стана ужасно неловко.

Аз съм добре, Ваньо. – Но се безпокоя сега за тебе. Казваш – ще се оперираш? – Кога, къде, кой ще те оперира? Пиши ми всичко подробно, и, моля ти се, бъди много внимателен. – И от сега ти казвам – след операцията да лежиш неподвижно, и когато ти позволят да станеш, не ставай веднага, а след ден-два. И, разбира се, макар с по една дума, да ми се обаждаш редовно.

Времето тук е чудесно. Няма никаква жега, и аз мисля да си направя почивката през зимата, когато тук ще бъде влажно и мъгливо. Тогава ще отида може би някъде на юг.

Хиляди поздрави, мили Ваньо, целувам те от сърце.

Л[иза]

Адр.: Mme E. B. Bagriana

259 Bulevard Raspail

Paris (14^e)

10.

Paris, 19. IX. 28

Ваньо,

Писано ми било да загубя в Париж 2-3 месеца с боледувания и лекари. – От десет деня пък ме заболяха зъби. Едва се попокопих от първото, и се радвах, че мога вече да ходя и аз като хората, ето че нова беля. Търси пак лекар, губи си времето. Няма нищо по-противно от тези истории. А пък тукашните големи разстояния! – Точно един час път с